

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1978/2025
10.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ... , чији је пуномоћник Стефан Ђорђевић, адвокат из ... , против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова, Дирекција полиције, Одред жандармерије у Нишу, кога заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 658/25 од 28.03.2025. године, у седници одржаној 10.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 658/25 од 28.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 2951/2022 од 12.12.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор тужене да Основни суд у Нишу није стварно ненадлежан да поступа у конкретној парници. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име увећане плате за прековремени рад за период од 01.10.2019. године до 01.11.2022. године укупан износ од 683.518,47 динара, односно појединачне месечне износе означене у овом ставу изреке са законском затезном каматом по месечном доспећу до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 251.520,00 динара, са законском затезном каматом на износ од 179.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 658/25 од 28.03.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 206.520,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложила је да се

ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023) и оценио да је ревизија тужене недозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако ју је изјавило лице које није овлашћено на подношење ревизије.

Законом о правобранилаштву („Службени гласник РС“ број 55/2014) формирано је Државно правобранилаштво као орган који се бави пословима заштите имовинских интереса и права Републике Србије како пред домаћим судовима, тако и пред страним судовима и арбитражама и пред Европским судом за људска права.

Према одредби члана 11. став 4. Закона о правобранилаштву, када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено да предузима заступање под истим условима као адвокат.

Према одредби члана 85. став 6. ЗПП странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат, а како Закон о правобранилаштву напред цитираном одредбом изједначава државног правобраниоца са адвокатом, то у име државе ревизију и друга ванредна правна средства може да изјави искључиво државни правобранилац, односно његов заменик, имајући у виду одредбе Закона о правобранилаштву којима се уређују овлашћења заменика државног правобраниоца. То је у складу са чланом 6. Закона о правобранилаштву, по коме функцију Државног правобранилаштва обављају државни правобранилац и заменици државног правобраниоца.

Како у конкретном случају ревизија није у складу са напред наведеним законским одредбама изјављена преко државног правобраниоца нити његовог заменика, већ преко вишег саветник запосленог у Државном правобранилаштву, Одељењу у Нишу, то је у смислу члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП ревизију у име тужене Републике Србије изјавило неовлашћено лице, због чега је ревизија недозвољена.

Због непостојања општих услова од којих зависи право на ревизију, нема ни услова за оцену дозвољености посебне ревизије према члану 404. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**